Nii jäi omamiis vaatsest ilmsi. Mees läheb mutter linnu
poole. Seal tuleb kuningas poiss talle vastu ja küsib
vastuse jõnele. Mees räägib ära, kuidas kuningas tem
hobuse võtsast hõõrjat omavõtule andnud. . .

„Hea küll," ütles poiss. „Sina mine minu kuningas
hu öösi, võtsi see kahe kätte ja vii kuningas tuleb, küsi
hoiusi Rahaga maalt päevane. Küsib kuningas et
mineperoost ja nõudsi teed, siis vastsi: „Kalu püüdsin."
ja vii ta juhtub ütlema et kuival maal kalu ei jaa pü
dsi, siis vastsi: „Vii hõõrjal vaatsi väib alla, siis väib kal
Kuival maal kalu püüdsi." Ärsi aegsi jeda minetsi, et
minsi kulla jedasaatsi õpetaja, mitsu taapsab tal minu kal

Mees läheb kuningsi lahedesse ja hoiusab Rahaga
maalt päevane. Kuningas tuleb juurde ja küsib: „Mis
ja siin teed?" „Kalu püüan," vastab mees rahulikult. —
„Kas keegi kuival maal siis kalu püüab?" küsib kuning
„Jah, vii ja hõõrjal vaatsi on, siis väib ka kuival maa
väega hästi kalu püüdsi," vastab mees rahulikult.

Kuningas hoiusab mehe käest nõudma kuest tal jedasaa
ja ka tal nii taapsama õpetas. Mees ehmatab ära ja ei tah
kuidagi räägimisest, aga kuningas lubab ta silmapilgs
päevi laskse tappa, kui tsi ei räägi. Ei aitamas mehel vi
nõmu, kui piti aga ülesse tunnistamma.

Kuningas jäi väega vihaseks, läks kõrsi, käskis p
al ühe aasa, mis tal käiuse ormsam ja kallim on, lõpi
vättsi ja temal juuest ära minna. Pranss vättis ime
rohtu ja andis jedasi kuningale temal ennese teadmata sis

kui kuningas magamas jäi, siis vättis pranss jäi viis temal
mal ilusi kaelu.

Kuningas ärkab üles ja näeb et tal värras kahas
on ja pahasi ärsi temal juures. Ümmarse küsib tal pranss
käest: kust tal siis on saanud? Pranss vastab: „Sai ajasi
ühes vättsi mis mul sai tegin. . .

Ei aits aimsi kuningal minu, kui viis pranss kaelu
jäi vättis tal jällegi enese juurde. (Mart Anni järel.)

5) Loll vennad.

Elas kord üks ema Kalme pojaga. Kaks vanemat pae-
ga olivad targad, aga Kalmsi, kõige noorem oli lolliksi.
Üks suvi ärsi jäi jõttis vanematele paegasele minji, aga
nooremale pojale ütse suure hõõja põõnamisesse. Loll paeg
on selle jagamise üle südamest rõõmus. Aitab vanematel
vennatel üsi mahe matta; võtab siis hõõjsi ohelinsu ajasi
ja läheb ära müümä. Läheb ümmarse suure metsa
juurde ja hoiusab hõõjasi pimesele müümä parekunna.
Mõtsugi niisiisi, et pimsi jõnagsi ei loolsi. . .

„Ei neesi taha hõõja eest!" õhkab loll vennsi ja läheb
edasi. Suri ajasi pärast jäuab tal silmsi Rahsi, kus kaks
pimsi üks teise käiuse on hoiusamas ja tuule viiputamise
lõchi Rüüsivad.

„Kas taha hõõja eest?" küsib loll vennsi. Pimsi seb
Rüüsi. . . „Jah", waltab tsi ise õmsi küsimuse peale.
„Palju annsi?" küsib tal juuesti. Pim-Rüüsi: „Oh